

[Pia Kjærsgaard]

krav til dem, ikke alene hvad angår forurening, men også hvad angår arbejdssikkerhed. Det kan de nuværende økonomiske forhold i landet ikke klare. I stedet forværrer det vores valutabalace og arbejdsløshedssituation, at arbejdsmiljøloven er i kraft.

Fremskridtspartiet mener, at få, enkle bestemmelser og fastlagte normer har bedre chancer for at blive overholdt i praksis. Udskilles de virkelig farlige farekilder, og sætter man virkelig ind på at bekæmpe dem, vil der ske langt færre arbejdsulykker end under det bureaukratisk opbyggede system, vi finder i arbejdsmiljøloven. Der er så mange forskellige regler og forskrifter i loven, der skal overholdes, at man løber sur i det, og i bar befipelse over reglernes mangfoldighed risikerer man en dag at opleve en arbejdsskade på en arbejder, der tager sin sikkerhedshjelm af, medens han undrende klør sig i hovedet over alle de regler, der er. Det skulle han ikke have gjort, for svenden på 2. sal tabte i det samme sin hammer ned i hovedet på ham.

Vi har haft eksempler på sikringsstyrelsens langsommelighed, som forhåbentlig er enlige svaler. Jeg kan fortælle om en maler, der var blevet hjerneskadet, og hvis historie blev omtalt i Ekstra Bladet, bl.a. den 28. september 1983, hvor han fortalte om syv års kamp for at få sin erstatning på grund af 85 pct. invaliditet. Der var sket en fejl, bekræftede sikringsstyrelsens chef, Finn B. Svarrer, da han over for samme blad bekræftede, at ikke syv år, men ni måneder af ventetiden havde været overflødige. Sikringsstyrelsens chef udtrykte det mere poetisk. Han sagde – jeg citerer fra Ekstra Bladet den 23. september 1983:

»Vi har lavet en ordentlig bøf på ni måneder, men ikke på syv år.«

Det er den slags bøffer, vi må håbe der ikke bliver serveret alt for mange af i sikringsstyrelsen.

Der er noget, der hedder § 26 i arbejdsskadesforsikringsloven, og den omtaler bl.a., hvornår en afgørelse skal være truffet.

Vi skal fra fremskridtspartiets side sige, at det glæder os, hvis socialministeren vil være med til en stramning af denne lov.

Kaj Poulsen (S):

Det kunne være fristende at starte en debat om arbejdsmiljøloven og de gavnlige virkninger, den har haft, under dette punkt

på dagsordenen, men det tillader tiden ikke. Så kunne vi have tilbagevist nogle af de uhyrligheder, fru Pia Kjærsgaard her kom med.

Jeg vil godt indlede med at sige, at jeg ikke kan deltage i den beklagelse, specielt fru Hanne Severinsen kom med, over, at sagen skulle behandles her i salen i stedet for i udvalget. Det kan jeg ikke, for der går mange tusinde mennesker rundt omkring i landet, som har indgivet sager til sikringsstyrelsen, og som står fuldstændig uforstående over for, hvorfor specielt deres sag kan tage så lang tid. Jeg tror, at det er godt, at vi får en offentlig debat, og at der er et politisk pres for at få nedbragt sagsbehandlingstiderne i sikringsstyrelsen og i ankestyrelsen, således at vi kan få ordnet nogle af de problemer, borgerne ikke rigtig kan forstå. Men jeg vil godt sige, at jeg selvfølgelig er enig med ministeren i, at der er enkelte sager, som nødvendigvis må tage lang tid og nødvendigvis tager lang tid.

Lad os så gå over til at se på, hvad det er for sager, der behandles i dusinvis. Jeg har været på besøg hos Cementarbejdernes Fagforening i Ålborg. Man har lavet en liste over de sager, man i forsommeren havde inde hos sikringsstyrelsen. 10 pct. af medlemmerne af Cementarbejdernes Fagforening i Ålborg har lungeskader på grund af deres arbejde. Det er lidt svært at forstå, at det, når disse skader er anerkendt som arbejds-skader, kan tage lang tid at afslutte dem. Jeg har i de opgørelser, jeg har her, en enkelt sag fra 1978, hvor der ikke er sket noget. Jeg har sager fra 1980, 1981 og videre frem, der ikke er afsluttet. Det er uacceptabelt.

Arbejdstilsynet siger i sin vejledning om asbest – det er vejledning nr. 88 fra 1980, side 5:

»Udsættelse for asbestfibre medfører risiko for udvikling af asbestose og kræft. Asbestose er en kronisk, fremadskridende lungelidelse, som medfører nedsat lungefunktion, og som senere kan give anledning til kronisk hjertelidelse. Asbestose kan efter en periode på 10–30 år udvikle sig hos personer, der har indåndet asbeststøv, hovedsagelig i forbindelse med deres erhvervsmæssige kontakt.«

Der er altså ingen tvivl om, at der her er tale om en erhvervsbetinget sygdom. Alligevel kan vi finde sager frem, som i hvert fald hvide mennesker står fuldstændig uforståen-